॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पृश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्यां देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम्। यते देवा अद्धेर्भाग्धेयममांवास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यज्ञम्पिपृहि विश्ववारे र्यिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशनी संगमनी वसूनां विश्वां रूपाणि वसून्यावेशयंन्ती। सहस्रपोष सुभगा रर्गणा सा न आ गन्वर्चसा (१)

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसूँत्रुद्रानांदित्यानिह जिन्वतम्। माध्य हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ स्नुकृतेनं सातावथास्मभ्य सहवीरा र र्यिं नि यंच्छतम्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादंधत् ते दंर्शपूर्णमासौ प्रैफ्सन्तेषामङ्गिरसां निरुप्त ह्विरासीदथांदित्या एतौ होमांवपश्यन्तावंजुहवुस्ततो वे ते दंर्शपूर्णमासौ (२)

पूर्व आर्लभन्त दर्शपूर्णमासावालभंमान एतौ होमौं पुरस्तां ज्जुहुयाथ्साक्षादेव दंर्शपूर्णमासावा लंभते ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै दंर्शपूर्णमासावालंभेत य एनयोरनुलोमं चं प्रतिलोमं चं विद्यादित्यंमावास्यांया ऊर्ध्वं तदंनुलोमम्पौर्णमास्यै प्रतीचीनं तत्प्रतिलोमं यत्पौर्णमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा लभेतामुमंपक्षीयंमाणमन्वपं (३)

क्षीयेत सार्स्वतौ होमौ पुरस्तां ज्ञुहुयादमावास्यां वै सर्रस्वत्यनुलोममेवैनावा लंभतेऽमुमाप्यायंमान्मन्वा प्यांयत आग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालम्पुरस्तान्निर्वपृथ्सरंस्वत्ये च्रूर् सर्रस्वते द्वादंशकपालं यदांग्नेयो भवंत्यग्निर्वे यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेवर्द्धिम्पुरस्तां द्वते यद्वैष्ण्वो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेवारभ्य प्र तंनुते सर्रस्वत्ये च्रूर्भवित् सर्रस्वते द्वादंशकपालोऽमावास्यां वै सर्रस्वती पूर्णमासः सर्रस्वान्तावेव साक्षादा रंभत ऋष्नोत्याभ्यां द्वादंशकपालः सर्रस्वते भविति मिथुनत्वाय प्रजांत्ये मिथुनो गावौ दक्षिणा समृद्धौ॥ (४)

ऋषयो वा इन्ह्रं प्रत्यक्षं नापंश्यन्तं विसेष्ठः प्रत्यक्षंम्पश्यथ्सौ-ऽब्रवीद्वाह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुंरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वीच इति तस्मां

वर्चसा वै ते दंरशपूर्णमासावपं तनुते सरस्वत्ये पश्चविश्शतिश्च॥————[१]

प्रजिन्ध्यन्तेऽथं मेतंरेभ्यं ऋषिभ्यों मा प्र बीच् इति तस्मां एतान्थ्स्तोमंभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजांयन्त् तस्मांद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः प्रैव जांयते रुश्मिरंसि क्षयांय त्वा क्षयं जिन्वेतिं (५) आहु देवा वै क्षयों देवेभ्यं एव यज्ञम्प्राहु प्रेतिरिस् धर्माय त्वा धर्मं जिन्वेत्यांह मनुष्यां वै धर्मों मनुष्येभ्य एव यज्ञम्प्राहान्वितिरिस

दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्यांहैभ्य एव लोकेभ्यों यज्ञम्प्राहं विष्टम्भोंऽसि वृष्ट्यैं त्वा वृष्टिं जिन्वेत्यांह् वृष्टिंमेवावं (६)

वसूँ श्चिन्वेत्याहाष्टो वसंव एकांदश रुद्रा द्वादंशादित्या एतावंन्तो व देवास्तेभ्यं एव यज्ञम्प्राहौजों ऽसि पितृभ्यंस्त्वा पितृश्चिन्वेत्याह देवानेव पितृनन् सं तेनोति तन्तुंरिस प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजा जिन्व (७)

रुन्द्धे प्रवास्यंनुवासीत्यांह मिथुनत्वायोशिगंसि वसुंभ्यस्त्वा

इत्यांह पितृनेव प्रजा अनु सं तंनोति पृतनाषाडंसि पृशुभ्यंस्त्वा पृशूञ्जिन्वेत्यांह प्रजा एव पृशूननु सं तंनोति रेवद्स्योषंधीभ्यस्त्वौषंधीर्जिन्वेत्याहौषंधीष्वेव पृशून्प्रतिं ष्ठापयत्यभिजि युक्तग्रावेन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्यांहाभिजित्या अधिपतिरसि प्राणायं

त्वा प्राणम् (८)
जिन्वेत्यांह प्रजास्वेव प्राणान्दंधाति त्रिवृदंसि प्रवृद्सीत्यांह
मिथुनृत्वायं स॰रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्यांह प्रजांत्यै वसुकोंऽसि

वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्यांह् प्रतिष्ठित्यै॥ (९)

जिन्वेत्यवं प्रजा जिन्न प्राणिष्ठिर्श्यां॥

[२]

अग्निनां देवेन पृतंना जयामि गायत्रेण छन्दंसा त्रिवृता स्तोमेन रथन्तरेण साम्नां वषद्कारेण वज्रेण पूर्वजान्भातृंव्यानधंरान्यादयाम्यवैनान प्रत्येनान्नुदेऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूमिलोके योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतंना जयामि त्रेष्ट्रेभेन छन्दंसा पश्चद्रशेन स्तोमेन बृह्ता साम्नां वषद्भारेण वर्ज्रेण (१०)

सहजान् विश्वंभिर्देविभिः पृतंना जयामि जागंतेन छन्दंसा सप्तद्शेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्नां वषद्भारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण स्युजों वय सांस्ह्यामं पृतन्यतः। घ्रन्तों वृत्राण्यंप्रति। यत्तें अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्तें अग्ने वर्चस्तेनाहं वंचस्वी भूयासं यत्तें अग्ने हरस्तेनाह हं हंरस्वी भूयासम्॥ (११)

बृह्ता साम्नां वपद्गरेणु वर्ज्ञेणु पर्द्वत्वारिश्शच॥

[३]

ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषंः पृथिव्यामध्यासंते। अग्निर्मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेंम सुकृतों वयम्। आगंन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णानाः सुंकृतस्यं लोके तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषोऽन्तरिक्षे-ऽध्यासंते। वायुर्मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेंम सुकृतों वयम्। यास्ते रात्रीः सवितः (१२)

देवयानीरन्त्रा द्यावांपृथिवी वियन्ति। गृहैश्च सर्वैः प्रजया न्वग्रे सुवो रुहांणास्तरता रजार्रसि। ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषों दिव्यध्यासंते। सूर्यों मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेम सुकृतों वयम्। येनेन्द्रांय समर्भरः पया ईस्युत्तमेनं हविषां जातवेदः। तेनांग्ने त्वमुत वंधयेम र संजाताना इं श्रेष्ठ्य आ धें होनम्। युज्ञहनो वै देवा यंज्ञमुषंः (१३)

सन्ति त एषु लोकेष्वांसत आददांना विमथ्नाना यो ददांति यो यजंते तस्यं। ये देवा यंज्ञहर्नः पृथिव्यामध्यासंते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्याहिमानेव लोका इस्तीर्त्वा सर्गृहः सपेशुः सुवर्गं लोकमेत्यप वै सोमेनेजानाद्देवताश्च युज्ञश्चं क्रामन्त्याग्नेयं पर्श्वकपालमुदवसानीयं निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः (१४)

पाङ्कों यज्ञो देवताँश्चैव यज्ञं चार्व रुन्धे गायत्रो वा अग्निर्गायत्रछ्नेन्दास्तं छन्दंसा व्यर्धयति यत्पश्चंकपालं करोत्यष्टाकपालः कार्योऽष्टाक्षरा गायत्री गांयत्रौऽग्निर्गायत्रछ्नंदाः -स्वेनैवेनं छन्दंसा समर्धयति पङ्ग्यौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्कौ

युज्ञस्तेनुव युज्ञान्नैतिं॥ (१५) स्वितर्देवा यंज्ञमुषः सर्वा देवतास्त्रिचंत्वारि शच

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानोऽग्निर्मा पातु चक्षुंषः। सक्ष शूष सर्वितर्विश्वंचर्षण एतेभिः सोम् नामंभिर्विधेम तु तेभिः सोम नामंभिर्विधेम ते। अहम्परस्तांदहमवस्तांदहं ज्योतिंषा वि तमों ववार। यदुन्तरिक्षं तदुं मे पिताभूंदह सूर्यम्भयतों ददर्शाहं भूयासमुत्तमः संमानानाम् (१६)

आ संमुद्रादाऽन्तिरिक्षात्प्रजापंतिरुद्धिं च्यांवयातीन्द्रः प्र स्रौतु मुरुतों वर्षयन्तून्नंम्भय पृथिवीम्भिन्द्धीदं दिव्यं नर्भः। उद्गो दिव्यस्यं नो देहीशांनो वि सृंजा दितम्। पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यदग्निरोषंधीः प्रास्याग्नावांदित्यं जुंहोति रुद्रादेव पृशूनन्तर्दधात्यथो ओषंधीष्वेव पशून् (१७)

प्रतिं ष्ठापयति क्विर्य्ज्ञस्य वि तंनोति पन्थां नाकंस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः। येनं ह्व्यं वहंसि यासिं दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः स्मिधः सन्त्यंग्रे याः पृथिव्याम्बर्हिष् सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहुंतिं घृतस्यं देवायते यजमानाय शर्म। आशासानः सुवीर्यर् रायस्पोष्ड् स्विधंयम्। बृह्स्पतिना राया स्वगाकृंतो मह्यं यजमानाय तिष्ठ॥ (१८)

समानानामोषंधीष्वेव पुशून्मह्यं यजंमानायैकेश्च॥

-[५]

सं त्वां नह्यामि पर्यंसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषंधीभिः। सं त्वां नह्यामि प्रजयाहम्द्य सा दींक्षिता संनवो वाजंमस्मे। प्रैतु ब्रह्मणस्पत्नी वेदिं वर्णेन सीदत्। अथाहमन्कामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसंस्त्वा वय सप्तिक्रिणं सेदिम। अग्नें सपत्वदम्भन्मदंब्यासो अदांभ्यम्। इमं वि ष्यांमि वर्रणस्य पाशम् (१९)

यमबंध्रीत सविता सुकेर्तः। धातुश्च योनौ सुकृतस्यं लोके

स्योनं में सह पत्यां करोमि। प्रेह्युदेह्युतस्यं वामीरन्वग्निस्ते-ऽग्नं नयुत्वदितिर्मध्यं ददता रु रुद्रावंसृष्टासि युवा नाम मा मां हि रसीर्वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यो विश्वंभ्यो वो देवेभ्यः पन्नेर्जनीर्गृह्णामि युज्ञायं वः पन्नेर्जनीः सादयामि विश्वंस्य ते विश्वांवतो वृष्णियावतः (२०)

तवाँग्ने वामीरन् सन्दिश् विश्वा रेता स्सि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीदेविभ्यो यज्ञमंशिषन्नस्मिन्थ्स्नंन्वति यजंमान आशिषः स्वाहांकृताः समुद्रेष्ठा गंन्ध्रवमा तिष्ठताऽन्। वातंस्य पत्मंन्निड ईडिताः॥ (२१)

पाशं निर्णायानन्त्रि » शा

ξ]

वृषद्भारो वै गांयत्रियै शिरौंऽच्छिन्तस्यै रसः परांपत्थ्स पृथिवीम्प्राविश्वथ्स खंदिरोंऽभवद्यस्यं खादिरः स्रुवो भवंति छन्दंसामेव रसेनावं द्यति सरंसा अस्याहृंतयो भवन्ति तृतीयंस्यामितो दिवि सोमं आसीत्तं गांयत्र्याहंरत्तस्यं पूर्णमंच्छिद्यत् तत्पूर्णोऽभवृत्तत्पूर्णस्यं पर्णृत्वं यस्यं पर्णृमयी जुहूः (२२)

भवंति सौम्या अस्याहुंतयो भवन्ति जुषन्तैंऽस्य देवा आहुंतीर्देवा वे ब्रह्मंन्नवदन्त् तत्पूर्ण उपांशृणोथ्सुश्रवा वे नाम् यस्यं पर्णमयीं जुहूर्भवंति न पापः श्लोकः शृणोति ब्रह्म वे पुर्णो विण्मुरुतोऽन्नं विण्मांरुतौंऽश्वत्थो यस्यं पर्णमयी जुहूर्भवृत्याश्वंत्थ्युप्भृद्वह्मंणैवान्नमवं रुन्द्धेऽथो ब्रह्मं (२३)

पुव विषयध्यूहित राष्ट्रं वे पूर्णो विडिश्वत्थो यत्पर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युप्भृद्राष्ट्रमेव विषयध्यूहित प्रजापितिर्वा अंजुहोथ्सा यत्राहुंतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकिङ्कत् उदितिष्ठत्ततः प्रजा अंसृजत् यस्य वैकिङ्कती ध्रुवा भविति प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत एतद्वे सुचा रूपं यस्यैव र्रूपाः सुचो भविन्ति सर्वाण्येवैन र्रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्ते नास्यापं रूपमात्मञ्जायते॥ (२४)

जुहूरथो ब्रह्मं सुचार सप्तदंश च॥————[७]

उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णाम् दक्षांय दक्षवृधे रातं देवेभ्यौऽग्निजिह्नेभ्यंस्त्वर्तायुभ्य इन्द्रंज्येष्ठेभ्यो वरुंणराजभ्यो वातांपिभ्यः पूर्जन्यौत्मभ्यो दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वापैन्द्र द्विष्तो मनोऽप् जिज्यांसतो ज्ह्यप् यो नोऽरातीयति तं जिह प्राणायं त्वापानायं त्वा व्यानायं त्वा स्तते त्वान्द्र्यस्त्वौषधीभ्यो विश्वभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अक्खिंद्रा अजांयन्त तस्मै त्वा प्रजापंतये विभूदाव्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

यां वा अध्वर्यश्च यजमानश्च देवतांमन्तरितस्तस्या आ वृंश्चेते प्राजापुत्यं देधिग्रहं गृंह्णीयात्प्रजापंतिः सर्वा देवतां देवतांभ्य एव नि ह्रुंवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहांणां यस्यैष गृह्यते ज्येष्ठ्यंमेव गंच्छति सर्वांसां वा एतद्देवतांना र रूपं यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते सर्वांण्येवैन र रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्त उपयामगृंहीतः (२६)

असि प्रजापंतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्यांह् ज्योतिरेवैन र् समानानां करोत्यग्निजिह्नेभ्यंस्त्वर्तायुभ्य इत्यांहैतावंतीवें देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्यपेन्द्र द्विष्तो मन् इत्यांह् भ्रातृंच्यापनुत्त्ये प्राणायं त्वापानाय त्वेत्यांह प्राणानेव यर्जमाने दधाति तस्मैं त्वा प्रजापंतये विभूदाव्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्यांह प्रजापंतिः सर्वा देवताः सर्वांभ्य एवेनं देवतांभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं गृंह्णीयात्तेजंस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेज्स्व्येव भवति सोमग्रहं गृंह्णीयाद्वह्मवर्च्सकांमस्य ब्रह्मवर्च्सं वे सोमौं ब्रह्मवर्च्स्येव भवति दिधग्रहं गृंह्णीयात्पृशुकांम्स्योग्वे दध्यूक्प्शवं ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पृशूनवं रुन्थे॥ (२८)

उपयामगृंहीतो ज्होंमि विश्वंत्वारिश्यवा [९]
त्वे ऋतुमिपं वृञ्जन्ति विश्वं द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः
स्वादीयः स्वादुनां सृजा समतं ऊ षु मधु मधुनाभि योधि।
उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः

प्रजापंतये त्वा। प्राणग्रहान्गृंह्णात्येतावद्वा अस्ति यावंदेते ग्रहाः स्तोमाश्छन्दार्श्स पृष्ठानि दिशो यावंदेवास्ति तत् (२९)

अवं रुन्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्राँह्मणाः पुरा विद्वामंक्रन्तस्मात्तेषा १ सर्वा दिशोऽभिजिता अभूवन् यस्येते गृह्मन्ते ज्यैष्ठ्यंमेव गंच्छत्यभि दिशों जयित पश्चं गृह्मन्ते पश्च दिशः सर्वां स्वेव दिक्ष्वं प्रवन्ति नवंनव गृह्मन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधित प्रायणीये चोदयनीये च गृह्मन्ते प्राणा वै प्राणमुहाः (३०)

प्राणेरेव प्रयन्तिं प्राणेरुद्यन्ति दश्मेऽहंन्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्यं मदेव्यं योनेश्च्यवंते दश्मेऽहंन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यद्दंश्मेऽहंन्गृह्यन्तैं प्राणेभ्यं एव तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

त्रत्राणग्रहाः स्वतित्रेशव॥

प्र देवं देव्या धिया भरंता जातवेदसम्। ह्व्या नों वक्षदानुषक्। अयमु ष्य प्र देवयुर्होतां युज्ञायं नीयते। रथो न योर्भीवृंतो घृणीवाश्चेतित त्मनां। अयमृग्निरुंरुष्ण्यत्यमृतांदिव जन्मनः। सहसिश्चेथ्सहीयां देवो जीवातवे कृतः। इडांयास्त्वा पदे वयं नामां पृथिव्या अधि। जातवेदो नि धीमृह्यग्ने ह्व्याय वोढंवे। (३२)

अग्ने विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तम्प्रथमः सींद् योनिम्। कुलायिनं घृतवंन्तर सिवत्रे यज्ञं नंय यजमानाय साध्। सीदं होतः स्व उं लोके चिंकित्वान्थ्सादयां यज्ञर सुंकृतस्य योनौं। देवाविर्देवान् हृविषां यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतां होतृषदंने विदानस्त्वेषो दींदिवार असदथ्सुदक्षः। अदंब्धव्रतप्रमित्विंसिष्ठः सहस्रम्भूरः शुचिंजिह्वो अग्निः। त्वं दूतस्त्वम् (३३)

3 नः प्रस्पास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्ने तोकस्यं नस्तने तनूनामप्रयुच्छुन्दीद्यद्वोधि गोपाः। अभि त्वां देव सवित्रीशानं वार्याणाम्। सदांवन्भागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी चं न इमं यज्ञम्मिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। त्वामंग्ने पुष्कंरादध्यर्थर्वा निरमन्थत। मूर्प्नो विश्वंस्य वाघतः। तम्ं (३४)

त्वा द्ध्यङ्कृषिः पुत्र ईधे अर्थर्वणः। वृत्रहणं पुरन्द्रम्। तमुं त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तंमम्। धनंज्य रणेरणे। उत ब्रुंवन्तु जन्तव उद्ग्रिर्वृत्रहाजंनि। धनंज्यो रणेरणे। आ य हस्ते न खादिन् शिशुं जातं न बिभ्रंति। विशामृग्नि स्वंध्वरम्। प्र देवं देववीतये भरता वसुवित्तंमम्। आ स्व योनौ नि षींदतु। आ (३५) जातं जातवेदिस प्रिय शिशीतातिंथिम्। स्योन

आ गृहपंतिम्। अग्निनाऽग्निः समिध्यते क्विर्गृहपंतिर्युवाँ।

ह्व्यवाङ्कुह्वाँस्यः। त्वः ह्यंग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्थ्सता। सखा सख्यां सिम्ध्यसें। तम्मंजियन्त सुक्रतुं पुरोयावांनमाजिषुं। स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्ं। यज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्न। ते ह् नाकंम्मिह्मानंः सचन्ते यत्र पूर्वे साध्याः सन्तिं देवाः (३६)

वोढंवे दूतस्त्वन्तमुं सीद्त्वा यत्रं चृत्वारिं च॥======[११]
युआन इमामंगृभ्णं देवस्य सन्ते वि पाजंसा वसंवस्त्वा समाँस्त्वोध्वा अस्याकृतिं यदंग्रे यान्यग्रे यं

युज्ञान इमानगुर्या युक्षम् सन्तु । य योजसा यसपरिया समारत्याच्या जुस्याकृति यदश् यान्यश्र य यज्ञमेकांदश॥11॥ युक्षम् वर्म च स्थ आदित्यास्त्वा भारती स्वार अहर पद्वंत्वारिश्शत्॥46॥ युक्षम्नो वाजेवाजे॥॥————[१२]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/